Εμπόδια στην εξομολόγηση (αντιρρήσεις και προφάσεις) (Πρεσβ. Χαράλαμπος Νεόφυτος)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 1 Νοεμβρίου, 2012

Από την αρχή θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε μια πολύ επικίνδυνη υπόθεση όσο αφορά τη μετάνοια γενικά. Διακρίνουμε μεταξύ των ανθρώπων δύο ειδών μετάνοια μεταμέλεια.

Η **πρώτη** είναι αυτή που συναντούμε και στους εκτός του χριστιανισμού ανθρώπους. Είναι μεν συναίσθηση της αμαρτίας η του κακού που έγινε και ίσως να ακολουθεί και κάποια λύπη αλλά τίποτα παραπάνω μένουν μέχρι εκεί. Αυτό ακριβώς έκαμε και ο Ιούδας· μεταμελήθηκε αλλά δεν είχε το θάρρος να τρέξει και να ζητήσει συγχώρεση.

Αυτού του είδους την μετάνοια κάνουν δυστυχώς πολλοί χριστιανοί και μένουν μακριά από την εξομολόγηση και επανόρθωση και είναι λυπηρό που χάνουν τη σωτηρία τους. Οι διάφορες αντιρρήσεις και προφάσεις που φέρουν σαν δικαιολογία τους γίνονται μεγάλο εμπόδιο στο έργο της σωτηρίας.

Η **δεύτερη** σωστή και ωφέλιμη μετάνοια είναι αυτή που έκαμε ο απ. Πέτρος και μας άφησε παράδειγμα. Αρνήθηκε τον Κύριο και αμάρτησε, αλλα μετανόησε, μεταμελήθηκε, μετανόησε και ζήτησε συγχώρεση, και ο Κύριος τον αποκατάστησε στο αποστολικό αξίωμα, αλλά και τον έκανε κλειδούχο της βασιλείας των ουρανών. Και ο μέγας Παύλος με την ειλικρινή μετάνοιά του αναδείχθηκε ο πρώτος μετά τον Κύριο στη σωτηρία των ανθρώπων. Τέτοια μετάνοια έδειξαν όλοι οι άγιοι της Εκκλησίας μας.

Θα πρέπει να έχουμε υπόψιν μας την υπόθεση αυτή και να ελέγχουμε τη διάθεσή μας, για να διακρίνουμε εάν διακατεχόμαστε από τη σωστή μετάνοια και να διορθώνουμε τον εαυτό μας.

Πρέπει να γνωρίζουμε ότι ο εχθρός μας ο διάβολος μηχανεύεται χίλιους δυο τρόπους για να ματαιώσει τη μετάνοια και τη σωτηρία μας.

Στη συνέχεια θα δούμε τις **προφάσεις** και τα **εμπόδια** που μας υποβάλλει.

Μας υποβάλλει τις σκέψεις· «***όχι σήμερα πηγαίνεις αύριο»*** ή μας δημιουργεί μερικές καταστάσεις για να μας αναγκάσει να αναβάλουμε την εξομολόγησή μας και στη συνέχεια να τη ματαιώσει. Εμείς όμως θα πρέπει να μην τον ακούσουμε αλλά να τρέξουμε αμέσως στην εξομολόγηση.

Αλλά και η **αμφιβολία για το Μυστήριο** που υποβάλλει ο πονηρός διάβολος είναι το μεγάλο όπλο του για να μας κρατεί στην αμαρτία. Μας υποβάλλει αμφιβολία στο κατά πόσο μπορεί ο ιερέας να συγχωρέσει τις αμαρτίες επειδή είναι και αυτός αμαρτωλός και διάφορες άλλες σκέψεις, υποθέσεις που μας βάλλει στο νου.

Εδώ θα επαναλάβουμε λίγα για τη σύσταση του Μυστηρίου για να διώξουμε την αμφιβολία από τους πιστούς.

Στο Ευαγγέλιο του Ιωάννη αναφέρεται ότι ο Χριστός μετά την Ανάστασή Του φάνηκε στους μαθητές του, τους έδωσε Πνεύμα Άγιο και το δικαίωμα να συγχωρούν αμαρτίες. (Ιωάν. 20,22-23). Η εξουσία αυτή μεταδόθηκε διαδοχικά από τους Αποστόλους στους επισκόπους της Εκκλησίας με τη χειροτονία. Η εξουσία αυτή ήταν αναγκαία πράξη της Εκκλησίας να διαφυλάξει καθαρά τα μέλη της από τη λέρα της αμαρτίας και να εκπληρώσει τον προορισμό της.

Οι άνθρωποι που έχουν αμφιβολία για τη συγχώρεση των αμαρτιών, σίγουρα δεν έχουν γνώση του απόλυτρωτικού έργου της Εκκλησίας και ίσως να μην πιστεύουν ούτε στ άλλα Μυστήρια της Εκκλησίας. Ο Μέγας Αθανάσιος λέγει για τη συγχώρεση: «***Ώσπερ άνθρωπος υπό ανθρώπου(του ιερέα) βαπτιζόμενος φωτίζεται υπό της του Αγίου Πνεύματος χάριτος, ούτω και ο εξομολογούμενος εν μετανοία δια του ιερέως λαμβάνει την άφεσιν χάριτι Χριστού»*** (προς Ναυατιανούς)

Και τα λόγια της «συγχωριτικής ευχής» φανερώνουν ότι ο Κύριος δια του ιερέα δίνει τη συγχώρηση.«Η χάρις του Παναγίου Πνεύματος, δια της εμής ελαχιστότητος έχει σε λελυμένο και συγκεχωρημένο» λέγει ο ιερέας χειροθετώντας τον εξομολογηθέντα.

Εκτός της αμφιβολίας, ο διάβολος, επιστρατεύει και την ντροπή.

Είναι μερικοί που λένε, ***ντρέπομαι να τα πω στον ιερέα·*** δικαιολογούνται όμως; Ασφαλώς όχι. Αν συνειδητοποιούσαν τον κίνδυνο που εγκυμονεί η αμαρτία, δε θάλεγαν αυτό. Η αμαρτία είναι η χειρότερη αρρώστεια· και όταν είσαι άρρωστος σίγουρα θα πας στο γιατρό και θα ξεντυθείς και δε θα ντραπείς. Για την αρρώστεια της ψυχής σου θα ντραπείς να πεις τα αμαρτήματά σου; Δε νομίζω να σκέφτεσαι σωστά και αναθεώρησε τη στάση σου. Αν έχεις τον πόθο να απαλλαγείς από τη φοβερή αμαρτία που τυραννεί τη ψυχή σου σίγουρα δε θα ντρεπόσουν ένα άνθρωπο συναμαρτωλό σου, γιατί και ο ιερέας έχει τις δικές του αμαρτίες και τον δικό του

Πνευματικό. Θα ήθελα εδώ να σου υποδείξω ότι η ντροπή σου πηγάζει από τη φιλαυτία σου μήπως πέσεις στα μάτια του Πνευματικού σου. Η μετάνοιά σου δεν είναι ειλικρινής και πρέπει να προσέξεις την παγίδα που σου στήνει για να σε κρατεί δέσμιο.

Είναι και κάποιοι που λένε: «***θα τα πούμε τα αμαρτήματά μας στο Θεό ή στην εικόνα του Χριστού***». Θα ρωτήσουμε και αυτούς· τί θα τους απαντήσει ο Θεός ή η εικόνα; Θα ακούσουν από το Θεό ή την εικόνα, ότι συγχωρούνται οι αμαρτίες τους για να αναπαυθεί η ψυχή τους; Ασφαλώς όχι. Καμιά φορά δε θα το ακούσουν γιατί ο Θεός το δικαίωμα της άφεσης των αμαρτιών το έδωσε στους ανθρώπους, τους ιερείς, που είναι εντεταλμένοι για το σκοπό αυτό. Μόνον όταν καταλήξετε κάτω από το Πετραχήλι κάποιου ιερέα, μόνον τότε θα ακούσετε τα λόγια της άφεσης και μόνον τότε θα γαληνέψει η ταραγμένη συνείδηση και θα ειρηνεύσει η ψυχή. Από το στόμα του Πνευματικού δε θα ακούσετε μόνο τα λόγια της συγχώρησης, αλλά και λόγια συμβουλής για το πως θα περπατάτε στο δρόμο του Θεού.

Κάποιοι άλλοι **φοβούνται ότι ο ιερέας θα πει τα αμαρτήματά τους** . Όμως και η πρόφαση αυτή δε στέκει. Αυτά μπορεί να συνέβαιναν κάποτε. Σήμερα δε συμβαίνουν κάτι τέτοια. Αλλά και γιατί να πας σε οποιονδήποτε ιερέα που δε γνωρίζεις την κατάρτησή του; Όπως ψάχνεις για καλό γιατρό να θεραπευθείς από την ασθένειά σου, το ίδιο να κάνεις και για το γιατρό της ψυχής σου. Ευτυχώς σήμερα υπάρχουν καλοί Πνευματικοί και εύκολα μπορεί κάποιος να τους βρει. Αφήστε λοιπόν αδελφοί και την πρόφαση αυτή γιατί είναι παγίδα του σατανά.

Άλλη πρόφαση πολύ ύπουλη και επικίνδυνη είναι και τούτη· ***«αφού θα ξαναπέσω γιατί να εξομολογηθώ και να κοροϊδεύω το Θεό;»*** Θα πρέπει να γνωρίζεις αδελφέ μου, ότι ο Κύριος ξέρει πολύ καλά ότι η φύση του ανθρώπου είναι τρεπτή και άστατη και δε θα μας καταδικάσει γιατί αμαρτήσαμε, αλλά θα μας καταδικάσει επειδή δε μετανοήσαμε. Χρειάζεται συνεχώς να μετανοούμε και να εξομολογούμαστε, γιατί η αμαρτία δεν κόβεται αμέσως, αλλά κατόπιν πολλής προσπάθειας και αγώνα μέχρι που να την νικήσουμε με τη βοήθεια του Θεού. Με τις καθημερινές μας παραβάσεις λερώνουμε την ψυχή μας και πρέπει συχνά να εξομολογούμαστε να την καθαρίζουμε. Και χρειάζεται αυτό γιατί δεν ξέρουμε πότε θα πεθάνουμε. Αλλά και περπατώντας σκόνταψες και έπεσες, θα μείνει πεσμένος επειδή υπάρχει η περίπτωση να ξαναπέσεις; Μα είναι γελοίο επιχείρημα αυτό. Όσες φορές κι αν αμαρτήσεις, τόσες φορές να μετανοείς και να εξομολογείσαι, φτάνει να μην πέφτεις με το θέλημά σου. Μην ξανά προβάλεις την πρόφαση αυτή γιατί γίνεται θηλειά στο λαιμό σου.

Πρέπει να προσέξουμε και αυτό το τέχνασμα του πονηρού. Όταν αρχίζεις να αμαρτάνεις σου παρουσιάζει το Θεό **πολυεύσπλαχνο και όλον αγάπη**, ο οποίος θα σε συγχωρέσει όσες αμαρτίες κάνεις, για να σε παρασύρει να συνηθίσεις την αμαρτία. Όταν πλέον βυθισθείς στη αμαρτία και κάποτε ανανήψεις και επιθυμήσεις

να απαλλαγείς από αυτήν, τότε σου παρουσιάζει το Θεό **άσπλαχνο και σκληρό** και ότι δε σε δέχεται και δε σε συγχωρεί, για να σε απελπίσει και να σε κρατήσει δέσμιό του. Και δικαιολογήται ο αμαρτωλός, «εγώ έκαμα πολλά», λέγει· ο Θεός δε δέχεται τη μετάνοιά μου, και μένει μακριά από την εξομολόγηση και τη σωτηρία.

Αυτό είναι το μεγάλο ψέμα του διαβόλου. Διαβάζοντας το λόγο του Θεού, διαπιστώνουμε ότι «***δε θέλει το θάνατο του αμαρτωλού, αλλά θέλει όλοι να μετανοήσουν και να σωθούν»*** Ο σαρκωθείς Θεός Λόγος, καλεί τους ανθρώπους κοντά Του: ***«Δεύτε προς με πάντες οι κοπιώντες και πεφορτισμένοι καγώ αναπαύσω υμάς»*** (Ματθ. 11, 28). Ας προσέξουμε λοιπόν, καμιά απελπισία, καμιά αμφιβολία, καμιά απόγνωση, γιατί ο Θεός περιμένει τον κάθε αμαρτωλό να μετανοήσει και δέχεται τους πάντες, φτάνει να μισήσουν την αμαρτία και να τη αποστραφούν. Την άπειρη αγάπη του Θεού και την αναζήτηση του αμαρτωλού τη βλέπουμε μέσα από την παραβολή του άσωτου υιού μέσα στο Ευαγγέλιο. Διώξε μακριά άνθρωπε την θλίψη, την απόγνωση και το φόβο και τρέξε χωρίς αναβολή σε κάποιο εξομολογητήρι με ταπείνωση και συντριβή όπως ο άσωτος και εξομολογήσου και θα γαληνέψει η ταραγμένη σου ψυχή και η χαρά της ελπίδας θα σε κυριεύσει. Τρέξε σήμερα, γιατί αύριο ίσως είναι αργά, τρέξε τώρα που βρίσκεσαι στη ζωή, ο χρόνος φεύγει και αν δεν προφτάσεις αλλίμονο, καλλίτερα να μη ζούσες καθόλου.

Και τέλος είναι και αυτοί που **δικαιώνονται από μόνοι τους**. Λένε μερικοί εγώ δεν έκλεψα, δε σκότωσα, δεν αδίκησα κανένα, άρα δεν είμαι αμαρτωλός. Πόση μεγάλη πλάνη! Πόση μεγάλη φιλαυτία! Κάνετε λοιπόν το κόπο εσείς που τα λέτε αυτά, ανοίξετε το Ευαγγέλιο του Λουκά στο κεφάλαιο 16 και διαβάστε την παραβολή «του πλούσιου και του φτωχού Λαζάρου» και θα δήτε ότι ο πλούσιος ούτε έκλεψε ούτε αδίκησε κι όμως καταδικάσθηκε στο τόπο των βασάνων, μόνο και μόνο γιατί δεν έδειξε λίγη συμπάθεια στο πόνο και στην ανάγκη του φτωχού εκείνου Λαζάρου. Εσύ είσαι βέβαιος πως έδειξες πάντοτε σ όλους αυτή την καλωσύνη και δεν περιφρόνησες κανένα στη ζωή σου; Λέγεις δε σκότωσα, αλλά μήπως δεν έκαμες καμιά έκτρωση της γυναίκας σου, η δε συμβούλεψες άλλους να το κάνουν; Με τη γλώσσα σου δεν σκότωσες την τιμή και την αξιοπρέπεια του άλλου; Δεν αποφεύγεις την τεκνογονία χωρίς σοβαρούς λόγους και δεν αφήνεις μια ζωή να έλθει στο κόσμο; Λες δεν έκλεψα, αλλά δεν είσαι σίγουρος γιατί ίσως με το ζύγισμα κάποιων αγαθών, η με την υπερτίμηση τους κλέφτεις το συνάνθρωπό σου. Είσαι σίγουρος ότι τηρείς τις εντολές του Θεού και της Εκκλησίας όλες; Ασκείς σωστά τα θρησκευτικά σου καθήκοντα ακόμα και τις διάφορες αρετές, ή μήπως μόνο μερικές και τις άλλες τις θεωρείς ασήμαντες;

Όταν θελήσεις και επισκεφθείς τον Πνευματικό θα διαπιστώσεις πάρα πολλές αμαρτίες στην πλάτη σου που δεν τις έχεις υπόψιν σου και σε ενοχοποιούν ενώπιον του Κριτή. Τότε θα δεις αν είσαι αναμάρτητος και αθώος! Σε συμβουλεύω λοιπόν να επισκεφθείς όσο πιο γρήγορα μπορείς το εξομολογητήρι για το δικό σου καλό.

Χριστανοί!

Ο λόγος του Θεού μας διαβεβαιώνει ότι «***πάντες ήμαρτον και στερούνται της δόξης του Θεού»*** (Ρωμ. 3, 23). Όλοι είμαστε αμαρτωλοί και δεν έχουμε την δόξα που δίνει ο Θεός στους δικούς Του. Για τούτο όλοι χρειαζόμαστε καθαρισμό, μετάνοια και εξομολόγηση, για να γίνουμε παιδιά αγαπημένα του Κυρίου. Να μη γελιόμαστε ότι δεν έχουμε αμαρτίες. Ο νόμος του Θεού είναι σαν μια αλυσίδα με μεγάλους και μικρούς κρίκους, που και τον πιο μικρό κρίκο αν σπάσεις η αλυσίδα καταστρέφεται όλη. Ποιος μας βεβαιώνει ότι δε σπάσαμε έστω και κάποιο μικρό κρίκο; μια έστω μικρή αμαρτία την οποία θα βρούμε εμπόδιο την ώρα του θανάτου μας και την ημέρα της κρίσεως;

Για να επανορθώσεις τη ζημιά μόνο με τη μετάνοιά σου και την εξομολόγησή σου ενώπιον του Θεού και του Πνευματικού σου Πατέρα και τη σωστή συμμετοχή σου στο Μυστήριο της Θ. Ευχαριστίας.

(ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ: "ΑΜΑΡΤΙΑ ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ", ΕΚΔΟΣΗ "ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΟΔΟΔΕΙΧΤΗΣ")

(Πηγή ηλ. κειμένου: egolpion.com)